

dedicats als més preats familiars i a nombrosos amics, o bé inspirats en poblacions o llocs del país. A l'esposa, *Marieta sabateta* (1963), *La meva Roseta* (1966) i *Maria Rosa* (1996); als fills Xavier i Nuri, *En Xavier* (1956), *La meva Nuri* (1968), *El cisteller i la Núria* (1977), *Per tu, Nuri* (1996), i als nèts, *En Xavier petit* (1980), *Cristina* (1993), *L'Ariadna i la Cristina* (1996) i *La Patrícia i en Xevi* (1999).

D'entre totes, i en la impossibilitat de fer un escoli de cada una, esmentarem *Les abadesses de Sant Joan*, *La Pipes i en Joan*, evocant la seva germana i Joan Sadurní, *L'amic Saurí*, i *L'ermita de Sant Llop*, a la qual posà lletra Mn. Geis, molt apreciades per l'autor. I pel que tenen d'anecdòtic podem citar *Mont-ras, sota Cucala*, estrenada per la festa de Mont-ras de l'any 2000, atenció a la qual la població de Mont-ras correspongué donant el nom de l'autor a una plaça on, a més, li erigí un monòlit, i *Terrorífica*, encara no estrenada, inspirada en la contesta que li féu una infermera, just acabat de sofrir d'una intervenció quirúrgica, a qui preguntà: –Com ha anat l'operació? –Terrorífica, fou la resposta.

A part de sardanes, Emili Juanals és autor d'altres composicions, com la *Rapsòdia de tempestats i calma* estrenada l'any 2000 a Sant Celoni per la cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona dirigida pel mestre Joan Moraleda, i també d'altres gèneres musicals com ara havaneres, cançons, ballades... D'aquests darrers, tot i que escamotejant-ne molts immerescudament, desta-

Emili Juanals sardanista